

løb for Vind og Bove; selv om man stiller det under en Bestyrelse, der til en vis Grad er uafhængig, vil man dog organisere en meget virksom Control, ikke alene i materiel Henseende, hvilket omtales under et andet Nummer, men ogsaa i kunstnerisk Henseende. Dette vil man opnaae ved Forlangendet om, at Theaterdirecteuren skal være underkastet Regjeringens Control med Hensyn til Antagelsen af nye eller Bearbejdelsen af ældre Stykker, med Hensyn til Antagelsen og Antallet af de sceniske Kunstnere og Capelmedlemmerne, med Hensyn til Udstyringen af de opførte Stykker, med Hensyn til Antallet af Forestillinger og med Hensyn til Betalingen for Theatrets forskjellige Pladser, saaledes at der i den Henseende skal træffes sikrende Bestemmelser i den Contract, der skal afsluttes med Directeuren. Jeg maa imidlertid udtale, mine Herrer, at, naar man erkjender dette for nødvendigt — og at det vil være nødvendigt, skal jeg ikke modsiges — bliver den paagjældende Entrepreneur derved saaledes bunden, at hans Stilling i alt Bæsentligt vil blive den samme som den, hvori Theaterchefen staar. Det er i samme Punkt foreslaaet, at det dog skal staae Regjeringen frit for at indrømme Lempelser med Hensyn til Operaen og Balletten. Jeg veed nu ikke, hvad det ærede Mindretal har tænkt sig derved; men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at det enten ikke er rimeligt, at man herigjennem vil kunne naae Noget, der har virkelig Betydning, eller ogsaa vil man herigjennem kunne gjøre en Skade, der kan blive uoprettelig. Jeg skal ikke udtale mig nærmere med Hensyn til Balletten, thi jeg tilstaaer, at det er en Kunststart, jeg ikke har kunnet faae Syn for, men med Hensyn til Musikken troer jeg ikke, at Mange her i Thinget ville modsiges mig, naar jeg udtaler, at den er en ædel Kunst, som ligger os her i Landet overmaade nær og overmaade meget paa Hjerte. Der er Ingen af os, som ikke har følt dens bevægende Kraft i mange vigtige Diebliske i Livet, og er Stillingen denne, maae vi vel betænke, at det ingenlunde kan siges at være et for os fjernliggende Formaal at gjøre Noget for, at den Musik, som kan have her i Landet, bliver god og saaledes udviklet, at den kan tiltale og gribe

os paa rette Maade; men Grundlaget herfor er, at der er et Sted, hvor der udføres Musik med indtil Mesterstab. Det er det sande Grundlag for enhver sand og god Udvikling af denne herlige Kunst, og dette Grundlag have vi her gennem det kongelige Capel, som hos os har virket og udviklet sig gennem en lang Aarvække, og som gennem en fortrinlig Udvikling har naaet til et sandt Mesterstab. Det kan altsaa efter den Grundsætning, jeg her har udviklet, aldrig være tilstedeligt under Nr. 4 at foretage nogen Lempelse, hvorved denne Institution i nogen væsentlig Grad bliver svækket, men er det givet, at vi skulle vedligeholde og fremme Udviklingen af det kongelige Capel, er dermed ogsaa givet, at det, der forøvrigt vedrører baade Operaen og Balletten, er af en meget ringe pecuniær Betydning. Hertil kommer, at vi ogsaa her i Landet have Syngepil med en national Musik; vi have Syngepil, som ere komponerede af vore nationale Musikere, og endnu i dette Dieblisk have vi en blomstrende Skole af fortrinlige Mænd i denne Retning, som udvikler og danner os i den Henseende, og som sandelig maa have et Sted, hvor de kunne trykke hen for at faae deres Compositioner udførte. Endvidere kunne de vigtigste Værker af mange af vore ypperligste Digtere, og navnlig af de nyere, aldeles ikke bringes paa Scenen, medmindre der habes et Theater, udstyret saavel med et fuldstændigt Capel som med gode Sangere og Sangerinder. Jeg holder mig derfor overbevist om, at den Bestemmelse, som findes indført under Nr. 4 om Lempelser med Hensyn til Opera og Ballet, ikke vil kunne komme til at gaae ud paa Andet end, at Vedkommende ikke skal være forpligtet til at opføre Forestillinger af den Art, som Talen er om, der kunde medføre betydelige Udgifter til Decorationer, Dragter osv., men dertil anseer det kongelige Theater sig jo heller ikke nu forpligtet, saasnart det troer, at det ikke vil medføre pecuniær Fordeel. Jeg troer altsaa, at de Bestemmelser, Mindretallet foreslaaer under Nr. 4, naar man seer nøtere paa dem, i det Bæsentlige indeholde en Forbring om, at Theatret for Fremtiden i kunstnerisk Henseende skal drives væsentlig i det samme Spor og i den samme Aand, hvori